

gure Girixtino bokazio- nearen zimenduak

*Diren guziak Betiereko Jainko bo-
teretsuaren zuhurtziatik jalgiak dira.
Diren guziak Amodiozko Jainkoaren
obrak dira. Munduaren hastapenean
Jainkoak untsa egin zituen. Eta krea-
turetan obrarik ederrena, bere iduriko
zuen gizona, adimenez xorrotx eta
bihotzez haundi. Bainan, gizona bi-
hurtu zen bere Jainko Kreatzailea-
ren kontra, bere gisa nahiago zuela
bizi, berak moldatu mundu hertsi ba-
tean jaun eta jainko. Horra gure le-
hen Burasoen bakatua. Horra gizo-
naren barneko eta geroztik gizonen
arteko desordre eta nahasmendu gu-
zien iturria.*

*Jainkoa ez baita gu bezain gaixtoa,
ezdu debalde utzi bere iduriko egin*

Arnaud ERDOZAINCY - ETCHART

zuen gizona. Mundurat igortzen du bere Semea, gizon guzien salbatzeko, zeruko atearen deneri berriz idokitzeko. Bere Semean gizon guziak deitzen ditu bere betiereko Erresuman parte hartzerat.

1-JESUS JAINKO AITAK IGORRIA.

Jesus, Jainkoaren Semeak hartzen du haragizko gorputz bat, Andre dena Maria baitan. Hogoï'ta hamar urte pasatzen ditu Nazaret'eko bere etxean. Hor du ikasi xutik ibiltzen eta eleka gizonen maneran. Hor da haunditu eta arizan maxtruguntzan, Josepe, bere Aita hazlearen sahetsean eta bere Ama, Andre dena Maria Sainduaren itzalean.

Ixiltasunean iragan dituen urte horiek ezdira ez urte hutsak: Jesus'ek nahi ukan dauka erakutsi lanaren haunditasuna eta erakaspengisa utzi dauku lana izanen zela gure bizian gure saindutasunera-teko biderik hertsiena. Ala re lana da gure bizian gure okupazionerik haundiena. Jesus'ek lanari eman dio bere balioa: lanean ariz eta lanari esker, ezdugu bakarrik guhaun burua hazten edo familia bat altxatzen, bainan ere Jainkoa ohoratzen, goresten, xerbitxatzen eta munduaren apailamenduan parte hartzen. Bere aitaren atelerian, lanean ariz pasatu urte horiek, Jesus'en gizon-tasuna finkatzen bezala dute: gizonen kondizionea osoki hartu izan du, bizitzeko heien arrangurak sen-

dituz, bere izerdiaz irabazi ogia partekatuz bere etxekoekin, oren goxoak pasatuz bere sor-herriko lagunekin, etxez-etxe lanean ibiliz... Hogoï'ta hamar urte horiek Jesus'en azken urteak preparatu dituzte: hor otoitzean, bere Aitarekin juntaturik, ukan baititu zerutikako argiak eta hobeki konprenitu bere Zeruko Aitak galdatzen ziona.

* * *

Beste obra berri bati lotzeko, jin da tenorea... Jesus behexi da hoin maite zituen etxekoetarik eta hartu bidearen lahen bihurtunean ikusi duke bere etxea emekiño gordatzen, bihotzean halako latz batekin...

Jon Doni Joanes'en Ebanjelioak dauku hobekienik erakusten nola den Jesus Jainko Aitak igorria. Jesus'ek aintzetan aipatzen du bere Aitarekilako berdintasuna eta nola igorria den Haren nahiaren betatzeko: "Ene janaria hau da: ene Igorleak zer ere nahi baitu eta haren egitea eta Harek eman lanaren obratzea" (4, 34). Ezdu beste arrangurarik, igorri duen eta harekin dagon bere Aitaren nahiaren egitea baizik: "Ene burutarik ezin dezaket nik deusere egin. Entzunaren arabera jujatzen dut eta ene jua-mendua zuzena da, ezdudalaketz ene gogoan egitea bilatzen, bainan bai ene Igorlearen gogoa" (5, 30); "Ene Igorlea enekin dago alabainan eta eznu bakarrik uzten, haren gogoa egiten dudalaketz be-

ti" (8, 29); "Ene manamenduak begiratuz zirezte ene amodioan egonen, ni ene Aitaren manamenduak begiratuz Haren amodioan nagon bezala" (15, 10). Bere erakaspena (7, 16), erraiten duen guzia dator-kio bere Igorlearen ganik (3, 34; 5, 38; 8, 26): "Ene baitan sinesten duenak eznu ni sinesten, bainan bai ene Igorlea. Ni ikusten nuenak ene Igorlea du ikusten. Ni argia, mundurat etorri naiz ene baitan sinesten dutenak ilunbeetan egon ezditen. Nork ere entzuten baitu nik errana eta ez begiratzen, hura ezdut nik jukatzen; eznaiz ezen munduaren jukatzerat etorria, bainan bai salbatzerat. Nork ere arbuliatzen bainu eta ezhaititu ene erranak onesten, harek ba-du nork juja: nik eman dauzuetan erakaspentak jukatuko du hura azken egunean. Ni eznaiz ezen ene burutarik mintzo, bainan ene Igorle Aitak daut manatu zer erran eta zertaz mintza. Eta ba-dakit harek manatuak betiereko bizitzea emaiten duela. Nik erraiten ditudanak beraz Aitak manatu bezal-bezala erraiten ditut" (12, 44-50). Bere obrak ere igorri izan duenarenak dira: (5, 36; 9, 4; 10, 37-38). Jesus igorria izan da gure salbatzeko, hari esker bizi gaitezen: "Jainkoak alabainan hainbestetaraino maitatu du mundua nun bere Seme bakarra eman baitio, haren baitan sinetsiko dutenarik nehor gal ezdadien, bainan bai betireko bizitzea ukan dezaten. Jainkoak ezen bere Semea mundu-

rat igorri du, ez eiki munduaren galtzeko, bainan haren bidez salbatzeko" (3, 16-17; cf. I Jo., 4, 9, 10, 14). Jesus, Jainko Aitak igorria eta Haren nahiaren obratzaile. Bere Aitaren ganat joateko tenorea etorri denean (13, 1), Jesus'ek bada-ki bere Aitaren obra bururatua duela, eta untsa bururatua: "...Oro eginik daude..." (19, 30), gizonen salbatzea eta Jainko Aitaren gorettea.

2 APOSTOLUAK JESU-KRISTO'K MUNDUAN BARNA IGORRIAK BERE OBRAREN SEGITZEKO.

Jesus abiatu zelarik Paleztina'ko bideetan, hautatu eta deitu zituen lehen dizipuluak. Berekin bildu ditu, eta, ama batek bere haurrak poliki altxatzen dituen bezala, dizipuluaren gogo-bihotzak Jesus'ek idoki ditu Jainkoaren gauzetarat eta apailatu beren geroko mixionearentzat. Ordu artino hek ere, aladere, inahala egiten zuten beren bizitzekoaren segurtatzeko eta beren familiaren hazteko... Denak utzi ukan behar dituzte Jesus'i jarraitzeko. Jesus'ek egiten ditu bere dizipulu: heien gogo-bihotzetan du ereiten bezala bere "BERRI ONA"-ren erakaspena. Jesus etzauku sabant hau-di batzuen gisa agertzen idazle haundi eta elekari eder! Ezdu libururik idatzi. Ezda harrabots haundiko mintzatzaille bat izan. Ba-

karrik, egunean egunekoa, Jesus'ek bere solas-aldietan eta parabolatan ixuri izan du bere dizipuluen gogo-bihotzetan: egunean-eguneko hori zer zen, orai ezagutzen dugun bere erakaspén argia baizik! Eta gero, Pasioneko sofrikarioak jasan ondoan, eman du bere bizia kurutzarean gainean, eta piztu da bitorios Pazko goizean.

* * *

Jesus'ek bere dizipulu zombait apostolu egiten ditu, erran nahi baita, bere botereak emanik igorri izan dituela munduan barna bere obraren segitzeko: "Eskubide guziak emanak izan zauzkit zeruan eta lurtean; zoazte bada, argi-zkitzue erresuma guziak eta bateia Aitarean eta Semearen eta Izpíritu Sainduaren izenean, erakasten diozuetelarik nik manatu guzien begiratzen. Eta huna nun zuekin nagon egun oroz, mendeek dirauteno" (Mt., 28, 18-20). Beren mixionean Jesus'ek kontsekratzen ditu, bera kontsekratua izan zen bezala, Jainko Aitari erranez: "Saindu-zkitzue egian: egia zure hitza da. Zuk mundurat igorri nuzun bezala, nik ere hauk mundurat igortzen ditut. Hauientzat saindutzen dut ene burua, egian saindu ditén" (Jo., 17, 17-19); bere apostolueri dio: "...Ene Aitak ni igorri nuen bezala igortzen zaituztet nik ere" (Jo., 20, 21). Apostoluek beraz Jesus'en izenean dute obratzen, eta Jesus bera bezala

Jainko Aitarean nahia betatzen: heieri behatzen dena, Jesus baitan, Jainko Aitari da behatzen; heieri segitzen duenak, Jesus baitan, Jainko Aitari dio ihardesten: "Zueri ongi-etorri egiten dautzuenak eni daut egiten, eta eni egiten dautanak ene Igorleari dio egiten" (Mt., 10, 40).

Lan gaitza diote Jesus'ek galdatzen. Apostoluek aldiz etzuten oraino gauza haundirik ulertzen. Eta heien gogo trixte zen, ezbaitezkatén ahantz Jesus'ek ibili azken solas-aldiak, eta heldu baitzen oreña nun Jesus'ek itzuli behar baitzuen bere Aita zerukoaren ganat. Jesus'ek ezditu halere abandonatzen: "Huna nun zeukin nagon egun oroz, mendeek dirauteno... nik igorriko dautzuet ene Aitak hitzemana (Izpíritu Saindua). Zaudezte beraz hirian, gainetikako indarra zuetarat jautsi arte".

"Betaniarát ereman zituen gero eta han, eskuak goititurik, benedikatu. Eta benedikatzen ari zituelarik, behexi zen heietarik eta zerurat altxatu. Hek orduan, Jesus adoratu ondoan, bozkario haunditan itzuli ziren Jerusaleme'rat. Eta handik harat tenploan ziren aldebat, Jainkoa gorestén zutela eta benedikatzen" (Lk., 27, 50-53).

* * *

Jesus'ek bere hitza atxiki izan du. Mendekoste egunean, Apostoluek bilduak zirela elgarrekin, bat ba-

tean, zerutik jautsi zen harrabots bat haize ukaldi bat pasatzen izan balitz bezala; hek zauden etxe barne guzia bete eta inarrosi zuen. Eta agertzen ikusi zituzten suzko mihi batzu bezala; elgarretarik behexi ziren heietarik baxotxaren gainean pausatzeko (Ap. Eg., 2, 2, 5). Itxura ortan Izpiritu Saindua jautsi zen Apostoluen gainerat eta heien gogo-bihotzak bete zituen bere argiaz, indarraz eta dohainez.

a) **Izpiritu Sainduak Apostoluen gogo-bihotzak idokitzen ditu Jesus'en obrari eta erakaspenari.**

Ordu artinõ iduri zuen Jesus'en obran Apostoluek gauza haundirik etzutela ulertu. Orduan, bat-batean, lehenago ezagutu eta maitatu Jesus hura, gisa berri batean ezagutzen eta maitatzen dute. Ulertzen dute Jesus dela Salbatzaile bezala Jainkoak mundurat igorri izan duen bere Seme gizon egina. Ulertzen dute Jainkoaren Semeak zezakeela bakarrik bere bizia kurutzearen gainean emanetz, bere Jainkoari gizadiak zor zion erreparazionea obra eta onetsaraz. Ulertzen dute ere Jainkoaren Semeak zezakeela, bere bizia kurutzearen gainean emanetz, gizadi guzia altxa bere bekatuzko leize deitoragarritik eta berriz abiaraz egiazko zorionerateko bidean. Ulertzen dute Jesus'ek bururatu obrak dukeela gizadiaren bihotzean soraraziko itxaropenaren lore ede-

rra. Beraz beharko zutela Jesus'en obraren mundu guziari ezagutarazteko beren bizi guzia hortan kontsekratu.

Ez bakarrik Jesus hil eta piztuaren obra, bainan ere hirur hurtez heien gogo-bihotzetan Jesus'ek erein erakaspene bizia: "Zoazte, argi-zkitzue jendalde guziak... Ikasazue nik erakutsi dautzuetanaren atxikitzen eta zuekin izanen naiz menderen mendeetan! Zuek adituko zaituztenak ni adituko nau..." Apostoluak Jesus'en manu hortaz oroitzen dira. Jesus joana da; bere Aitaren erresuman da. Iduri luke Apostoluek, beharri berri batzuekin aditzen bezala dituztela hirur urtez Jesus'ek heiekin ibili solasak, edo jende multxoan aintzinean botatu predikua, edo, han-hemenka ateratu parabola aberatsak... Mendekoste egunean, Apostoluak oharitzen dira, Jesus'ek zoin aberats utzi dituen: harek utzi erakaspenean dute biziaren gakoa, biziaren argia "zendako giren lur huntan, norat goatzin, zer den lur huntako biziaren hel-burua, nola berma". Ez, ontasun hori ezdezakete berentzat gorderik atxik: "Zoazte, argi-zkitzue nazione guziak", horra Jesus bera- ren manua.

Izpiritu Saindua beren baitan dute eta argitzen ditu. Hemendik goiti, egun guzietz, hobeki ikusiko dute gehiago beren begietz ikusiren ezduten Jesus; klarkiago adituko heien beharrietan gehiago sartuko ezden Haren mintzoa... Oroituko

dira Jesus'en so egiteko, mintzatze-ko, ibiltzeko manerez. Betania'n, piztu zuen Lazaro'ren herrian pasatzean, Jesus'en uratsak hautemanean dituzte, hobi aintzinean egin haren nigarrak xukatuko, eta berriz adituko Jesus, Marta eta Maria'ren kontsolatzen: "Ni naiz Piztea eta Bizitza" eta, azkenekotz, haren botz boteretsua: "Lazaro, zato kanporat!" (1).

Etziren Apostoluak Jesus'en oroitzapenak biziko, bainan, Izpiritu Sainduaren botereaz, heien baitan sortu Jesus berarekin: Jesus bera obran heien egintza guzietan; Jesus bera mintzo heien aho-mihitan; Jesus bera bere Apostoluetan Jainko Aitarene goresle eta gizonen Salbatzaile: "Ez naiz ni bizi, bainan bai Jesu-Krixto ene baitan" (Jon Doni Paulo'k).

---

(1) Jon Doni Joanes'ek kundatzen dauku XI-en kapituluaren gertakari hori frango xeheki. Hor ageri da Jesus'en adixkide leiala. Nola etzuen behatzen Jesus'en erraneri? Nola etzituen gogoan atxikitzen Jesus'en jestu eta manera guziak? Ohartzeko, aski da haren Ebanjelioa burutik-buru artoski irakurtzea. Gertakari huntan deusik eztu uzten galtzerak: denak zuhurki "reporter" bat baino hobeki ekartzan dauzkigu ikusi eta entzun bezala: Jesus'en eta bere dizipuluekilako solasak, Lazaro'ren arrebekilakoak; Jesus'en adixkide-mina "...nigarrez hasi zen": bere zeruko Aitarene alderako amodioa "...eskerrak zuri, Aita, entzun nauzulakotz. Beti entzuten nauzula ba-nakien bai nik, bainan hemen den jendearen gatik nitzazu hola mintzo, sinets dezaten zuk igorri nizala"; mirakulu horren ondotik, nola judu askok Jesus baitan sinetsi zuten eta aldiz apez-nausi eta Farisauek "Jesus'en hilarazteko xedea egun hartan hartu".

b) Izpiritu Sainduak Apostoluen gogo-bihotzak indarrez betatzen ditu.

Mendekoste artino Apostoluak beldurti ziren: aladere ikusi zuten nola Jesus hartua izan zen, akusatu, gaizki erabilia, kondenatua eta kurutzefikatua... Jon Doni Petri'k ez bide zuen arrunt ahantzia nola bere nausia ukatu zuen, baik-eta etzuela ezagutzen ere! Pazko goizean Jesus piztu zen eta ainitz aldiz agertu zitzaizoten, heiekin egon, mintzatu, baskaldu... zerrurat igan aintzin. Halere herabe ziren jendartean agertzeko, enkas zer gerta ere: ixiltasunean elgarretaratzen ziren eta otoiitzean zauden Jesus'ek hitzeman Izpiritu Sainduaren haiduru.

Izpiritu Saindua heien baitalat jautsiz geroz, arrunt bestelakatuak dira. Atzo uzkur, egun jendartean agerian. Atzo ixil-ixilik nihun ez ezagun, egun sekulako kaldan. Atzo gorderik, egun plaza gainean: Jon Doni Petri, denen buru, osteka bildu jendeari mintzo egiazko Jainkoaz eta igorri izan daukun bere Semeaz. Iduri luke bihotz berri batekin senditzen bezala dutela munduaren miseria. Beren bihotza zabaltzen bezala dute Jesus'eranen heinerat: Jainkoaren amodioan mundu guzia maitatzerainokoan. Ez bakarrik Izraeldareri, bainan beste nazione guziera "BERRI ONA"-k beharko du ezagutarazia izan: Jainkoak nazione guziak dei-

tzen ditu bere Elizaren eraikitzerat, Eliza osoak adora eta maite dezan, eta gorets bere obra miresgarrietan. Erakaspen hori beren lekukotasunaz beharko dute finkatu: beren begiez ikusi dutena beren soaz ikusaraziz; beren beharriez entzun dutena beren mintzoaz entzunaraziz; beren eskuez hunki dutena beren obrez hunkiaraziz. Eta "BERRI ONA" bere baitan untsa hartuko duenak Jainkoari dio ihardesten eta sartzen da Elizan Bateioa errezebituz. Apostoluek Jesus beraren jestuak ereberrituz konbertitu direnen menean ezartzen dituzte Jain-

koaren graziak, Gorputz Saindua eginez, ogiaren eta arnoaren gainean, Jesus'en oroitzapenetan eta hura berriz jin artino, Jesus berak erran hitzak erranez (Lk., 22, 19). Bekatuak barkatzen edo atxikitzen dituzte lurrean eta zeruan (Mt., 16, 19; 18, 18; Jo., 20, 23). Eskuak hedatzen dituzte eta Izpiritu Saindua jautsarazten bere dohain guziekin (Ap. Eg., 6, 6; 8, 17-18; 13, 3; 19, 6; I Ti., 4, 14; 2 Ti., 1, 6). Elizaren buru dira, Jesus'ek ezarriak. Eliza bidatzen dute eta membro guziak laguntzen Jesus'ek zabaldu bidean: Egian eta Bizian.